

Chirurgia sentimentala

Blacks

Te-am invitat să fii al meu tezaur
Și n-am făcut-o, dragă, în mod deschis,
Dar am trimis cu frunzele de laur
o dulce adiere către-un vis.

Te-am invitat să te-cuprind în fapte,
în dimineți să ne-aruncăm spre zări,
să cucerim, în rânduiri de șapte,
zile și nopți cu vraja unor stări.

Te-am invitat să simți a mea iubire
în glasul tremurat din răsărit,
ce ți-a șoptit că tu îmi ești menire,
că te urmez în drumul mult dorit.

Te-am invitat să prinzi a mea făptură
în programări nescrise pe răboj,
să-mi oblojești a inimii ruptură
ce viața mi-a întins-o pe daiboj.

Te rog să fii chirurgul nepereche,
în teama unui gând poți opera!
Nu vei găsi păuni cuprinși de streche,
dar vei găsi o frică de-a spera.

De vrei să prinzi a dafinului boare,
nu ai nevoie azi de microscop,
de gânduri și-ntrebări suplimentare
sau analize la cardioscop.

O vei găsi în ale mele gânduri,
mascată de curajul difident,
De-mi operezi trecutul plin de prunduri
va curge lin, spre un prezent ardent.

Sunt pacientul fără analize
Dar "bolii" mele viața-i datorez
E-un dor fără de margini sau balize
ce-ți spune-n șoaptă marele meu crez:

Să te-ntâlnesc, prea dulcea mea scriptură,
Să mă înveți ce-nseamnă să trăiesc.
Să mă tratezi de-a fricii sinecură

Că nu-ndrăznesc să-ți spun cât te iubesc!

Eu sunt aici, bolnav de-a ta ființă,
contaminat cu un etern amor,
cu tainic gând, timid în cuviință,
de-a-ți spune drept, de tine cât mi-e dor!